

## Király-König Péter utolsó útja

(A Délmagyarország munkatársától) A szegedi kultúrelvet mély részvétele és őszinte megrendülése mellett kísérték el utolsó útjára csütörtökön délután a szegedi zenei kultúra nagy halottját, Király-König Pétert, aki majd négy évtizeden át egyik irányító munkása volt a szegedi zenei életnek. Végzettségén ott voltak mindazok, akiknek közük van a szegedi művelődéshez és akik részesei lehettek és figyelhették azt a munkát, amelyet Király-König Péter végzett, de ugyanakkor sokan hiányoztak azok közül, akiknek elhelyezkedésüknél, vagy hivataluknál fogva jelen kellett volna lenniük a város egyik nagy egyénisége temetésén.

Réggel gyászmisét mondtak Király Péter lelküdvéért a székesegyházban, a rekviemen megjelentek a szegedi egyházi és zenei világ képviselői. A gyászmise alatt az Egyházi Enek- és Zenekar Király Péter második nagy Rekviemjét, majd Liberáját adta elő Csomák Elemér karvezetésével utána Antos Kálmán Liszt Funerailles-át játszotta orgonán. A koporsót korán délután a Boldogasszony-sugárúti gyászházba átvittek a zeneiskola előtti térre, ahol a Tisza Lajos-köri fronton állították föl a ravatalt. A koporsót virág- és koszorúerdővel borították el, az egész magyar zenevilág elküldötte részvétét a kiváló muzsikuss ravatalához. Három óra előtt már nagy gyászoló tömeg gyülekezett a ravatal körül.

A ravatal jobb oldalához kísérték ki Király Péter megrendült özvegyét, mellette foglalt helyet Juhász Gyula édesanyja, akinek leánya Király Péter özvegye és a szűkebb család tagjai. Az utcsón állottak sorfalat a szegedi dalárdák tagjai, akik zászolok alatt, régi tanítványai, a zeneiskola tanárai, akik együttműködtek a fardhatatlan igazgatóval, a gyászoló közönség első sorában láttuk Pálffy József polgármestert, vitéz Shvoy Kálmán ny. altábornagyot, Széchenyi István dr. kormánybiztost, a város tanácsát és az egyházi élet számos tagját. Itt volt a dalárda zászlóinak gyűrűjében Fiedy-Fichtner Sándor, aki annyi éven át dolgozott együtt Király Péterrel, a másik oldalán állott Fricsay Ferenc, a filharmonikusokkal és a katonazenészekkel. Pontosan 15 órakor érkezett nagy papi kísérettel Raskó Sándor pápai prelátus. Főhangzott az Egyházi Enekar gyászdala Csomák Elemér karvezetésével, majd Raskó prelátus szentelte be a holttestet. Az egyházi szertartás után az Oratórium-Egyesület vegyeskara Antos Kálmán vezényletével búcsudalt énekelt, majd megkezdődött a búcsúbeszéd.

Az első búcsúszót a város hatósága nevében Pálffy György dr. kultúratanácsnok mondotta. Elköltözött tőlünk — mondotta — az egész életében kedves, szelíd mindnyájunk Péter bácsija, akinek egész élete egy végtelen szimfónia volt, minden ténykedését csodálatos harmonia fűzte át. Szépség, művészet, költői lélek, mélyeséges áhitat, ez volt Király Péter, aki a messze idegenből érkezett közénk, de aki a mi fiunk lett olthatatlanul. Szerettünk, megbecsültünk, dédelgettünk Péter bácsi, emlékedet fájó kegyetlennel őriz meg ennek a városnak minden polgára. Most már az égi orgonának játszod tovább tisztá dalaidat, onnan figyelve figyelj kedves Szegedre, amelyet annyira szerettél és amelyért annyit dolgoztál.

Belle Ferenc dr. mondott ezután beszédet a zeneiskola és a szegedi muzsikustársadalom nevében. Király Péter olaszos temperamentummal küzdött a magyar nyelvvel, de egy életre eljegyezte magát a magyar zene klasszicizáló formájával. Kényere volt a lobogás, a munka és a vidám éle, szellemi rendszerező volt a társadalmi formák hidegen hagyta, de a zenei formák nagy mestere volt. Lobogott a szabadságért, a művészet nála a becsület kérdése volt.

Kapossy Gyula a katolikus egyházi zene, a Musica Sacra őszinte megrendülését tolmácsolta megázó szavakkal. A Musica Sacra — mondotta — lelke mélyéről szakadt könnyekkel siratja nagy fiát, aki az admonti bencés kolostorból való mély hitét mindvégig történelmi és bátran őrizte meg és lelkének dalait az Uristennek zengte el. A szentvédő lelkének nagy jövője volt, hiszen az angyalok nyelvén emelte föl őket a tiszta szent magasságokba, az Isten felé.

Némethy Gyula dr. a Dalosszövetség, a Dankó-Társaság és a Visszhang-Dalkör kegyeletét tolmácsolta. Diósy Géza mondott ezután búcsúszót a Dugonics-Társaság nevében, amely tiszteletli tagjainak választotta a nagy szegedi muzsikust.

Ezután Fricsay Ferenc mondott néhány meghatott szót a filharmonikusok nevében, akik a jövőben is elő fogják adni annyit gondozott szerzett alkotását. Végül Rátvay János, a Szegedi Dalárda- és Oratórium-Egyesület gyászt tolmácsolta. A gyászbeszéd után főhangzott az Egyetemi Enekar gyászdala Kertész Lajos vezényletével, majd a virágoktól elborított gyászkozsira emelték Király Péter koporsóját és lassan megindult a gyászmenet diszsisakos rendőrök sorfal között a Kálvária-utca a belvárosi temető felé. Hívei, övei lassú menetben kísérték ki a sírkert felé, ahol megégyeszer beszentelték a koporsót és örök nyugalomra helyezték a szegedi földbe. Móra Ferenc és Juhász Gyula szomszédságában a szegedi föld idegenből jött, hű és rajongó énekesét. Egy sírhalommal több van a szegedi temetőben, amely egy darabot őriz meg a jövőnek a szegedi kultúrtörténetből.

## Finkey Ferencet és Angyal Pált ünnepi külsőségek között avatta díszdoktorává a szegedi egyetem

(A Délmagyarország munkatársától) Díszes külsőségek között avatta tiszteletbeli doktorrá csütörtökön délután a szegedi Ferenc József-tudományegyetem Finkey Ferenc dr. m. kir. titkos tanácsost, az egyetem tb. tanárát, ny. koronaügyészt és Angyal Pál dr.-t a budapesti Pázmány Péter tudományegyetem professzorát. A két kiváló magyar jogtudós tiszteletére előkelő közönség gyűlt össze a központi egyetem szépen földszített aulájában. Megjelent Glattfelder Gyula dr. gánádi püspök, Antal István dr. államtitkár, aki az igazságügy-minisztert képviselte és titkára: Agh János miniszteri osztálytanácsos kíséretében érkezett Szegedre, Degré Miklós m. kir. titkos tanácsos, a budapesti ítélőtábla ny. elnöke, Timkó Zoltán koronaügyész, Domanovszky Sándor a budapesti egyetem rektora, Szladits Károly a Pázmány Péter-egyetem jogi karának prodékánja, Kovács Andor professzor a debreceni, Faluhelyi Ferenc professzor pedig a pécsi egyetem képviselőjében. Ott láttuk még Zehe-ry Lajos kúriai bírót, Zöldy Miklós koronaügyész-helyettesét és Rácz Béla prodékánt, a kecskeméti jogakadémia képviselőjét. A Magyar Tudományos Akadémia Bartók György professzor képviselte. A szegedi hatóságok részéről megjelentek: Falkay Gyula dr. a szegedi ítélőtábla elnöke, Pálffy József dr. polgármester, Kampf Erich német konzul, Zombory Jenő kir. főügyész, Paraszka Gyula a szegedi törvényszék elnöke, Tarajossy Béla a kir. ügyészség elnöke, Szűcs Endre postaigazgató és sokan az előkelő közönség köréből.

Déli 12 óra után néhány perccel vonult be a terembe az egyetemi tanács és az egyetem tanári kara. Az Egyetemi Enekar elénekelt a Magyar Hírszöveget, majd Baló József dr., a Ferenc József-tudományegyetem rektora üdvözölte a megjelenteket, közöttük az egyházi, katonai és polgári hatóságok kiküldöttjeit. A rektor megnyitotta az egyetem nyilvános ülését, amelynek tárgya Finkey Ferenc dr. ny. koronaügyész, a szegedi egyetem tiszteletbeli tanárának és Angyal Pál dr. budapesti egyetemi tanárnak tiszteletbeli doktorráavatása volt.

Erekly István dr. jogikari dékán ismertette ezután a jogi kar tanárainak beadványát, amelyben a két kiváló jogtudós tiszteletbeli doktorráavatását kérelmezik. Részletesen ismertette Finkey Róbert dr. és Angyal Pál dr. életművét, tudományos és irodalmi működését s kiemelte mindazokat a nagyszerű érdemeiket, amelyeket a két jogtudós a magyar büntetőjog fejlesztése és a jogásznemzedék nevelése terén szerzett. Az avatandók munkásságát és érdemeit ismertető beszéd után Baló József dr. üdvözölte Finkey Ferenc és Angyal Pál jogtudósokat, akik az egyetemi tanács előtt letették a díszdoktori fogadalmat.

Kiemelkedően szép, értékes beszéd keretében avatta díszdoktorokká Finkey koronaügyészt és Angyal Pál professzort Erekly István dr. a jogi kar dékánja.

### Erekly István dékán avatóbeszéde

— Világtörténelmi jelentőségű, nagy események közepette jutott osztályrészünkre az a szerencse, hogy amíg más nemzetek egész sora virágzó élet-halálharadt a jöendőért, mi a béke áldásait élvezhetjük és ünnepelhetünk — mondotta Erekly István dr.

— De bármily nagy jótétemény és áldás minden nemzetre nézve, hogy békeességben dolgozhat a jelen idők szükségleteinek kielégítésén s az elkövetkező új nemzedékek szebb és boldogabb jövőjéért, a béke áldásai közepette, mélyeséges ünnepi hangulatunkban is egy aggódó kérdés vetődik föl előttünk. S nem az elmélet emberei, hanem világtörténelmi jelentőségű nagy nemzeti tragédiák vetik föl ezt a kérdést: vajon a technikai fejlettségének mai fokán s a hadviselés mai modern eszközei mellett megvan-e a lehetősége s legalább a modern erkölcsi alapja annak, hogy a világhatalmak árnyékában szabad és független államok gyantát kis nemzetek is fennmaradjanak?

Erekly István dr. azzal felelt erre az élet-lehetőségünkre érintő, nagy kérdésre, hogy minden nemzetnek annyi érdeme van a független állami létre, amennyi értéket jelent mind a szellemi, mind a gazdasági élet világában az emberiség számára s amennyivel elősegíti az egész emberiség kultúrájának változatosabb és gazdagabbá tételét. Fejtette ezután, hogy a történelem gyakran rácsólt erre a tételre, miatt elszigetelt s egymagában álló megállapításra s ez azt jelenti, hogy a legmagasabbrendű kultúra sem biztosítéka az állam anyanánt való fennmaradásnak, ha az egyé-

ni és közmórált alapjaiban ferdül meg, ha az egyéni és családi élet tisztasága, a közéletből pedig az önzetlenség, az önfeláldozás és hősiesség, vagyis a polgári és katonai erények eltűnnek.

Az egyetemes kultúráról, majd a nemzeti kultúra összetételéről beszélt még Erekly professzor, ezután rátért az avatandók személyes érdemeire:

— Minthogy egyetemünk tanácsa mélyeségesen meg van győződve arról, hogy Finkey Ferenc és Angyal Pál a magyar nemzet életének egyik nagyon fontos megnyilatkozása: a büntető igazságszolgáltatás s a büntetőjog, a szociológia és a jogbölcsélet tudományos művelése terén közel félszázadig tartó lelkes és fardhatatlan tevékenységük eredményeképpen hervadhatatlan érdemeiket szereztek: s mint-hogy ebbeli nagyszabású munkásságukkal nemzeti kultúránkat gazdagították s a más nemzetektől különböző sajátos magyar nemzeti kultúra kiépítésében is hathatósan közreműködtek, egyetemünk tanácsa őket mélyeséges hálája és elismerése jeléül az általa adományozható legnagyobb kitüntetéssel, a tiszteletbeli doktorátussal tüntette ki.

Erekly István dr. ezután Finkey Ferenc dr.-t a jogtudományok művelése, a jogi oktatás, a törvényelőkészítés és a büntető igazságszolgáltatás terén szerzett kimagasló érdemei jeléül, Angyal Pál dr.-t pedig a jogtudományok művelése, a jogi oktatás, a törvényelőkészítés, valamint a magyar és külföldi tudományosság közötti kapcsolatok létesítése és kimélyítése által szerzett nagyszerű érdemei elismeréséül a jogtudományok honoris causa doktorává avatta.

A doktorráfogadási szertartás után Baló József dr. rektor üdvözölte a Ferenc József-tudományegyetem új tiszteletbeli doktorait. Beszédében kifejtette, hogy a modern büntetőjog kialakulására az orvosi tudomány gyakorolta a legnagyobb befolyást. Beszélt Lombrosoról és Kraft Ebingeről, a kriminal-antropológia és a kriminal-szociológia tudományának kifejlődéséről, a preventív intézkedésekről, amelyeket már néhány európai országban is meghonosítottak az átöröklődő bűnözés terjedésének megakadályozására. Elcsatolta a klasszikus büntetőjogi iskola átalakulását az orvostudomány kutatásainak és fejlődésének befolyására s hangoztatta, hogy az orvostudománynak köszönhető, hogy ma már nem mint elvont fogalmat tekintik a bűnösöket s a bűnözést sem kezelik úgy, mint átlagemberet. Finkey Ferenc és Angyal Pál, a kiváló magyar büntetőjogászok nemcsak átérték ezt az átalakulást, hanem maguk irányították és fejlesztették. Az új magyar büntetőtörvények érdekében kifejtett úttörő munkásságukon kívül olyan magyar büntetőjogász-iskolát neveltek, amely biztosíték arra, hogy a büntetőjog hazánkban a jövőben is megtarthatja fejlettségének mai fokát. A rektor sok jókívánság mellett nyújtotta át a díszdoktori oklevelet a főavatottaknak.

### Finkey Ferenc dr.

köszönte meg elsőnek a szegedi egyetem kitüntetését. Előzékenyülve hangoztatta, hogy 17 év után úgy tért meg most a szegedi alma mater keblére, mint tékozló fiú, akit az egyetem nemcsak szívesen fogadott, hanem meleg szeretettel, kitüntető kedvességgel a keblére ült. Az idős jogtudós visszaemlékezett tudományos pályafutásának legszebb pillanataira, amikor a kolozsvári Ferenc József-tudományegyetemen első ízben avatták doktorrá 1892-ben, majd fiatal jogászságára és fiatal tanár-korára. Hangsúlyozta, hogy kötelességének tekinti, hogy az új eszméket, új szellemet, amelyeket a magyar büntetőjog felszívott, a gyakorlati életben is megvalósítsa s ha ezt a feladatát betöltötte, úgy nem élt hiába. Azzal a kívánsággal, hogy a fiatalabb generáció megérhesse, hogy Kincses Kolozsvárott ismét legyen magyar tudományegyetem, fejezte be meghatottan szép beszédét.

### Angyal Pál dr.

mélyeséges hálával és tisztelettel köszönte meg az üdvözölő szavakat és a megtiszteltetést, hogy a szegedi egyetem díszdoktorává fogadta. Élete legszebb pillanatának tekintte ezt az alkalmat. Szent Ágoston szavait idézve bizonyította, hogy az igazság öröktől fogva él és örökké érvényes s aki az igazságért munkálkodik, az örökkévalóságért dolgozik. Az írói és tanári pályán 42 éven át működő jogásznak nem lehet szebb kitüntetése, jutalma, minthogy a Kolozsvár szellemét őrző szegedi egyetem taná-